

Dělat diakonii

Pozdrav

Milé sestry a milí bratři, vítám Vás na těchto bohoslužbách, slovy apoštolskými:
Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen

Introit: (Žalm 138, 5-8)

5 Budou zpívat o Hospodinových cestách, neboť sláva Hospodinova je velká.
 6 Hospodin je vyvýšený, ale hledí na poníženého, zdálky pozná domýšlivce.
 7 I když jsem v soužení, ty mi zachováš život, vztáhneš ruku proti hněvu mých nepřátel a tvá pravice mě spasí.
 8 Hospodin za mě dokončí zápas

Píseň: EZ 246 – Pane, dnešek je den chvály

Modlitba

Hospodine přicházíme dobrovolně a s radostí, potěšit a povzbudit se tvým Slovem. Je pro nás zjevením tvé bezprostřední blízkosti a znamením svobody ve světě příkazů, zákazů a nutností, je pro nás svědectvím živé lásky, která se nerozplývá pod náporom všednosti, je pro nás nadějí na lidskost, která dává prostor pravdě i milosti. Prosíme o tvé požehnání všem, kdo se dnes scházejí a s důvěrou k tobě vzhlížejí, prosíme o tvé požehnání celému tvému stvoření. Pane Bože, děkujeme, že i dnes můžeme nezaslouženě očekávat na tvé promluvení, a tak vzhlédnout ze všech strachů a zmatků. Otevři nám, prosíme, i dnes uši, oči a srdce, abychom znovu zaslechli tvůj hlas a nově porozuměli tomu, jak věci našeho života i tohoto světa vidíš ty. Obnov naši víru, lásku a naději proměňující mocí Kristova evangelia. Amen

I. Čtení (1Kor 12, 4-11)

4 Jsou rozdílná obdarování, ale tentýž Duch;
 5 rozdílné služby, ale tentýž Pán;
 6 a rozdílná působení moci, ale tentýž Bůh, který působí všechno ve všech.
 7 Každému je dán zvláštní projev Ducha ke společnému prospěchu.
 8 Jednomu je skrze Ducha dáno slovo moudrosti, druhému slovo poznání podle téhož Ducha,
 9 někomu zase víra v témž Duchu, někomu dar uzdravování v jednom a témž Duchu,
 10 někomu působení mocných činů, dalšímu zase prorocství, jinému rozlišování duchů, někomu dar mluvit ve vytržení, jinému dar vykládat, co to znamená.
 11 To všechno působí jeden a týž Duch, který uděluje každému zvláštní dar, jak sám chce.

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Slůvko dětem (lekce 19 - Josef a rodina) – Jana Pešková

Promítnout obrázek. Otázka na děti a lidi, co vidíte? Z odpovědí dojdeme k tomu, že ne vždy to, co vidíme na první pohled je i realita. Některé věci nebo i vztahy mohou být úplně jinak a jiné, než vypadají. Můžeme odhalit, že je to Josefův sen, o kterém děti dneska uslyší.

Píseň: „Všechny děti v celém světě“ ze zpěvníku „Bud' Tobě sláva“

Píseň: EZ 682 – To já, ó Pane můj, půjdu, když mne posíláš

Kázání (Sk 6, 1-7)

1 V té době, kdy učedníků stále přibývalo, začali si ti z nich, kteří vyrostli mezi Řeky, stěžovat na bratry z židovského prostředí, že se jejich vdovám nedává každodenně spravedlivý díl.

2 A tak apoštolové svolali všechny učedníky a řekli: „Bohu se nebude líbit, jestliže my přestaneme kázat Boží slovo a budeme sloužit při stolech.“

3 Bratří, vyberte si proto mezi sebou sedm mužů, o nichž se ví, že jsou plni Ducha a moudrosti, a pověříme je touto službou.

4 My pak budeme i nadále věnovat všechn svůj čas modlitbě a kázání slova.“

5 Celé shromáždění s tímto návrhem rádo souhlasilo, a tak zvolili Štěpána, který byl plný víry a Ducha svatého, dále Filipa, Prochora, Nikánora, Timóna, Parména a Mikuláše z Antiochie, původem pohana, který přistoupil k židovství.

6 Přivedli je před apoštoly, ti se pomodlili a vložili na ně ruce.

7 Slovo Boží se šířilo a počet učedníků v Jeruzalémě velmi rostl. Také mnoho kněží přijalo víru.

Milí bratři, milé sestry,

dnes se budeme věnovat problému, který není vůbec okrajový. Najednou roste počet učedníků a zvětšují se rozdíly. Zde jsou to rozdíly „rasové“ – upřednostňuje se péče o místní vdovy, přičemž ostatní se zanedbávají. To není spravedlivé, i když se to dá pochopit. Apoštolové nejsou schopny uspokojit všechny potřeby komunity. Nejen proto, že jich je jenom 12, ale také proto, že to jsou zvláštní potřeby.

Vidíme tady **vnitřní potíže**, které je zapotřebí řešit. A právě potíže vedou k růstu. Jestliže někdo roste, nenosí ve 40 letech boty té velikosti, jaké nosil ve dvou letech. Je tedy třeba umět číst přítomnost, abychom lépe pochopili, jaké je naše povolání a jak bude vypadat naše společenství.

Dělat to, co je právě potřeba znamená jednoduše „*vykonávat službu*“ – **dělat diakonii**. Pravděpodobně ranní křesťané převzali model, který byl typický pro synagogu, kde vždycky působil nějaký ten pomocník. On měl na starosti technické a praktické věci kolem údržby synagogy a vybavení.

Diakonie se zrodila podle dnešního čtení naprosto **spontánně**. Zrodila se z praktické potřeby podobně, jako kdysi Mojžíš už nestíhal to všechno, co měl na svých bedrech, tak dal na radu svého tchána Jitra a zvolil si **70 spolupracovníků**, tak tady v dnešním textu dochází k jakési organizačně praktické nesrovnalosti v rané církvi. „*Diákon neboli jáhen*“ jako církevní úřad je pozdějšího data.

V Jeruzalémském sboru byli křesťané židovského původu, ale dvou typů. Ti, kteří byli původem z Izraele nebo tehdy, jak se říkalo z Palestiny a mluvili aramejsky. A pak ti, kteří dost možná vyrostli mimo Palestinu a mluvili řecky a byli daleko víc ovlivněni řeckou kulturou tak, že dnes by to byli takový „**liberálové**“. Takže ti měli pocit, že jsou občany jiné kategorie a že o jejich vdovy není postaráno stejně dobře, jako o ty vdovy „*Hebrejců*“.

Tehdy neexistoval žádný systém sociální péče ze strany státu. A křesťanská církev v tomhle byla velmi pokroková, protože vytváří **model lidského společenství**, kde znevýhodnění a slabí nejsou tím pádem také chudí, nuzní, nezaopatření, ale kde je o ně náležitě postaráno a sirotci, vdovy, nezaměstnaní a bezdomovci se nemusejí obávat, že se propadnou někam na dno, ale vždycky se smí spolehnout na tu bratrskou solidaritu těch ostatních.

Tento rozměr diakonie patří k rozměrům církve od nepaměti. Stejně i Ježíš kázal a zvěstoval o Božím království na jedné straně a na straně druhé se ujímal potřebných, slabých, nemocných. A protože ne každý učedník v té rané církvi byl schopen obojího, znamenalo to, že ti, kteří byli obdarováni v oblasti služby slovem, často nebyli schopni diakonie. Tak se tyto dvě dimenze Ježíšovy služby rozdělily podle různých **obdarování** na ty, kteří pečují především o ty praktické, správní záležitosti, jako je třeba sociální péče a na ty, kteří jsou „*profesionály slova*“ to znamená, že věnují všechn čas, jak čteme v tom textu „*modlitbě a kázání slova*“.

Diakonie je ovoce nového **pohledu na lidskost člověka**, který Ježíš svým neortodoxním přístupem k životu přináší.

Služba slova a modliteb apoštolů a plnost Ducha s moudrostí diákonů nestojí proti sobě. Obojí je potřeba současně. Církvi vždy hrozilo nebezpečí, že se promění buď v **dobročinný spolek**, který už přestane odkazovat směrem k nebi, k tomu poslednímu zdroji síly, pravdy, lásky a naděje anebo že se naopak promění v **agenturu**, která jenom zvěstuje a hlásá a tiskne a publikuje nějaké názory, nějaké informace o tom, jak je to uspořádané v nebi a podobně.

Služba slova je něco, co by nemělo přestat, přestože je potřebná i ta služba pro ty potřebné. Ježíš se ujímal slabých a nemocných a nebyla to jenom taková bokovka (ve smyslu vedlejší koníček), ale měl také poslání – kázání. Jednoduše řečeno: jsou to dvě stránky téže mince, které nelze od sebe rozdělit. V komunitě bratři a sester je třeba obou stran této **vzácné mince**.

Díky tomuto oddílu můžeme pochopit, že **odlišnosti jsou místem plodnosti a všichni jsme povolání k nějaké službě**. Apoštolové dělají tři podstatné věci – modlitba, služba Slova, služba u stolu. A tak se křesťanství stává mystickou zkušeností. Je to společenství s Bohem skrze Slovo propojené službou bližnímu.

Máme dnes před sebou krásný a povzbudivý příklad ze života první církve. Muže i nás povzbudit, abychom se nedali odradit a vykolejit nedostatky a problémy, které nutně i v církevní službě vznikají. Může nás povzbudit také v tom, že Bůh může i problematické věci přetavit do požehnání. A může nás povzbudit, že tentýž Duch Boží, který vystrojoval ke službě další služebníky, je přítomen i v dnešní době.

Modlitba

Pane prosíme, odpusť nám, že jsme se nejednou nechali oslepit vlastními zájmy a nevěšili jsme si volání o pomoc našich bližních. Prosíme, daruj nám milosrdné srdce a ochotu pomáhat. Dej, ať vnímáme jednotlivce i celek tvé církve. Amen

Ticho – 30 sekund

Píseň: EZ 399 – Učiň mě, Pane, nástrojem

Ohlášky

Přímluvná modlitba

- Náš Pane Ježíši Kriste, tys volal ke svému Otci v modlitbách, úpěnlivě jsi jej prosil. Díky tobě také my, tvoji učedníci, se můžeme takto k Bohu obracet a prosit jej:
- Přimlouváme se za mnoho trpících lidí, kteří byli ponecháni napospas svému utrpení
- Přimlouváme se za ty, kdo se snaží pomáhat druhým a narážejí při tom na aroganci a nezáměrné úřadů
- Přimlouváme se za ty, kdo léčí a ošetřují nemocné, slabé a staré a při tom se vyrovnávají s nedostatkem personálu i prostředků, posiluj je v jejich službě
- Prosíme tě za naše vzájemné vztahy, abychom dbali na dobro druhých, abychom dávali prostor vzájemné službě a ochotě
- Přimlouváme se za odpovědnost jednoho každého z nás, našich rodinách, v společenství, v městě, v zaměstnání, v celé naší společnosti
- Prosíme, posiluj nás ve zkouškách naší víry. Zachraň nás v pokušení a zvláště pak, když procházíme utrpením
- Prosíme za tvou církev rozdělenou mnoha dávnými spory. Uč pokoře před tebou i jedněch před druhými, uč nás poslušnosti Boží vůle a veď nás k jednotě. Překonávej rozpory svým usmířením
- Přimlouváme se u tebe, který máš moc zachránit před smrtí, abys tak podle své milosti činil. Přiznáváme, že nerozumíme vždy tomu tajemství, jak přesně a kdy tvá záchrana přichází, ale máme jistotu, že se tvé blízkosti a útěchy dostává všem, kdo ji hledají.
- *Každý ti v tichosti svěřujeme své osobní modlitby...*

Prosíme skrze Krista, našeho Pána, ukazuj nám naši vlastní odpovědnost ve zvěstování evangelia a přijmi i tuto naši společnou modlitbu:

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvět' se jméno Tvé. Přijď království Tvé. Buď vůle Tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť Tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

Slůvko dětí

Píseň: S 273 – Proč zvykli jsme si snadno žít

Posláni (2P 2, 5-8)

5 Proto také vynaložte všecku snahu na to, abyste ke své víře připojili ctnost, k ctnosti poznání,

6 k poznání zdrženlivost, ke zdrženlivosti trpělivost, k trpělivosti zbožnost,

7 ke zbožnosti bratrskou náklonnost a k bratrské náklonnosti lásku.

8 Máte-li tyto vlastnosti a rozhovíjí-li se ve vás, nezůstanete v poznání našeho Pána Ježíše Krista nečinní a bez ovoce.

Požehnání (Nm 6, 24-26)

24 Hospodin tě požehná a ochrání tě,

25 Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a bude ti milostiv,

26 Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.

Píseň: EZ 716 – Z tvé ruky, Pane můj, co dáváš, chci vzít